

14. Technikum Budowy Maszyn Górniczych Ministerstwa Górnictwa w Wałbrzychu, ul. Armii Czerwonej 78,

15. Technikum Koksochemiczne Ministerstwa Górnictwa w Zdzieszowicach, ul. Fabryczna 29, pow. strzelecki, woj. opolskie,

16. Technikum Przemysłu Naftowego Ministerstwa Górnictwa w Krośnie n. Wisłokiem, ul. Kolejowa 15.

Szkoły dla wysuniętych robotników:

1. Technikum Przemysłu Naftowego dla Robotników Wysuniętych Ministerstwa Górnictwa w Jaśle, ul. Ducała 21,

2. Szkoła Majstrów Kopalnictwa Naftowego Ministerstwa Górnictwa w Jaśle, ul. Ducała 21.

1507

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DRZEWNEGO I PAPIERNICZEGO

z dnia 16 grudnia 1953 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przedsiębiorstw podległych Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) oraz art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego zastępstwo sądowe wszystkich podległych Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego przedsiębiorstw państwowych, zarówno już istniejących jak i tych, które będą w przyszłości utworzone, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi jako pierwszą instancją.

§ 2. Zastępstwo sądowe w zakresie innych czynności procesowych w postępowaniu cywilnym może być objęte przez organy zastępstwa prawnego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa w każdym stanie sprawy, jeżeli organy te uznają z ważnych powodów udział swój w powyższych czynnościach za wskazany.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Drzewnego i Papierniczego: *J. Knapik*

1508

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 sierpnia 1953 r. w sprawie kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 listopada 1951 r. w sprawie zasad rozliczenia między przedsiębiorstwami wykonawczymi budowlano-montażowymi a zlecającymi roboty budowlano-montażowe z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1338, z 1952 r. Nr A-1, poz. 20 i z 1953 r. Nr A-9, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli procentowych wskaźników, zawartej w § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1953 r. w sprawie kosztów do-

datkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski Nr A-80, poz. 956), wprowadza się uzupełnienie o brzmieniu następującym:

„10. «Geoprojekt», Przedsiębiorstwo Geologiczne, nadzorowane przez Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego 13”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 sierpnia 1953 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: *R. Piotrowski*

1509

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 8 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sokole Góry” obszar lasu o powierzchni 333,27 ha w Leśnictwie Sokole Góry Nadleśnictwa Państwowego Złoty Potok, położony w miejscowości Sokole Góry, gminie Olsztyn, powiecie częstochowskim województwa śląskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi: oddział lasu 110 poddziały a, d, f, g, h, oddział 112 oprócz poddziałów

a, b, oddział 132 oddział 133 oprócz poddziału d, oddziały 134 i 141, oddział 143 poddziały d, f oraz oddział 144 — według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1951—1960. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

1) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych — z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego — którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy

- podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;
 - 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
 - 4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich;
 - 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin oraz występujących na powierzchni skał;
 - 6) niszczenie gleby, wydobywanie skał, minerałów i kamieni;
 - 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
 - 8) zanieczyszczanie terenu i przedmiotów, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy;

- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych obszaru leśnego o różnych typach lasów mieszanych i sosnowych porastających szczególnie wyróżniający się pięknem krajobrazu fragment Jury Krakowsko-Wieluńskiej z charakterystycznymi wychodniami skał wapiennych uformowanych i wyłobionych erozją w fantastyczne kształty, jaskinie itp.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

1510

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 8 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 39,47 ha w Leśnictwie Dudziki Nadleśnictwa Państwowego Morgi, położony w miejscowości Kamień, gminie Kamień, powiecie niżańskim województwa rzeszowskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 151 a, b, c, d; 152 a, b; 153 a, b według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1949/50 — 1958/59. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych — z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatuowego — którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;

- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich;
- 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych dobrze zachowanego fragmentu dawnej Puszczy Sandomierskiej, składającego się z naturalnych drzewostanów jodłowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

1511

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 8 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą

„Mszar” obszar torfowiska śródleśnego o powierzchni 4,45 ha w lesie miejskim m. Olsztyna, położony w granicach administracyjnych m. Olsztyna w województwie olsztyńskim.